स्थिरतरः, त्रि, (अयमनयोरतिशयेन स्थिरः। स्थिर+तरप्।) अतिशयस्थिरः। तत्पर्य्यायः। स्थास्नुः २ स्थेयान् ३। इत्यमरः। ३।१।७३॥ दृढ़तरः ४। इति शब्दरत्नावली॥ स्थेयः ५। अतिस्थिरः ६ स्थेष्ठः ७। इति हेमचन्द्रः॥

स्थिरदंष्ट्रः, पुं, (स्थिरा दंष्ट्रा यस्य।) भुजङ्गः। वराहाकृतिविष्णुः इति मेदिनी॥ ध्वनिः। इत्यजयः॥

स्थिरपत्रः, पुं, (स्थिराणि पत्राणि यस्य।) हिन्तालः। इति राजनिर्घण्टः॥

स्थिरपुष्पः,पुं,(स्थिराणि पुष्पाणि यस्य।)चम्पकवृक्षः। वकुलः। इति राजनिर्घण्टः॥

स्थिरपुष्पी, [न्] पुं, (स्थिरपुष्पमस्यास्तीति। इनिः।) तिलकवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

स्थिरफला, स्त्री, (स्थिरं फलं यस्याः।) कुष्माण्डी। इति केचित्॥

स्थिरमतिः, स्त्री, (स्थिरा मतिः।) निश्चला बुद्धिः। यथा,—

"स्थिरमतिं सुमतिं कमनीयतां
कुशलतां हि नृणामुपभोगिताम्।
वृषगतो हिमगुर्भृशमादिशेत्
सुकृतिनः कृतिनश्च सुखान्यपि॥"

इति कोष्ठीप्रदीपः॥

तद्युक्ते, त्रि। स्थिरा मतिर्यस्येति बहुव्रीहिसमासः॥

स्थिरयोनिः, पुं, (स्थिरा योनिरुत्पत्तिर्यस्य।) छायातरुः। इति भूरिप्रयोगः॥

स्थिरयौवनः, पुं, (स्थिरं यौवनं यस्य।) विद्याधरः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (स्थिरं यौवनमिति। निश्चलयौवने, क्ली। यथा, मार्कण्डेये। ६०। ३।

"तस्य ते वै फलरसं पिबन्तः पुरुषाः सदा।
स्थिरयौवनसम्पन्नाः स्त्रियश्चोत्पलगन्धिकाः॥")
चिरस्थायितरुणावस्थे, त्रि॥ (यथा, विष्णुपुराणे। १२१। ६२।

"सत्यभामोत्तमा स्त्रीणां सुभगा स्थिरयौवना।
जरां न यास्यति बधूर्यावत्त्वं कृष्ण मानुषः॥")

स्थिररङ्गा, स्त्री, (स्थिरो रङ्गो रागो यस्याः।) नीली। इति राजनिर्घण्टः॥

स्थिररागा, स्त्री, (स्थिरो रागो यस्याः।) दारुहरिद्रा। इति राजनिर्घण्टः॥

स्थिरश्रीः, त्रि, स्थिरा श्रीर्लक्ष्मीर्यस्य। स्थिरलक्ष्मीकः। यथा, तिथ्यादितत्त्वे मत्स्यपुराणम्।

"स्थिरोपायो हि पुरुषः स्थिरश्रीरेव जायते।
रचितुं नैव शक्नोति चपलश्चपलां श्रियम्॥"

स्थिरसाधनकः,पुं,(स्थिरं साधयतीति। साधि+ल्युः। ततः कन्।) सिन्दुवारवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

स्थिरसारः, पुं, (स्थिरः सारो यस्य।) शाकवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

स्थिरा,स्त्री, (स्था+किरच्। टाप्।) पृथिवी। शालपर्णी। इत्यमरः। २।१।२। २।४।११५॥ काकोली। इति जटाधरः॥ शाल्मलिवृक्षः। इति शब्दचन्द्रिका॥ स्थैर्य्ययुक्ता स्त्री च॥

स्थिराङ्घ्रिपः, पुं, (स्थिरः अङ्घ्रिपः वृक्षः।) हिन्तालवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

स्थिरायुः, [स्] पुं, (स्थिरं आयुर्यस्य।)शाल्मलिवृक्षः। इत्यमरः।२।४।४६॥ चिरजीविनि, त्रि॥

स्थुड, शि वृत्याम्। इति कविकल्पद्रुमः॥ (तुदा०-कुटा०-पर०-सक० सेट्।) दन्त्यादिः। शि, स्थुड़ति अस्थुड़ीत् तुस्थोड़। वृत्यां वरणे। इति दुर्गादासः॥

स्थुरी, [न्] पुं, स्थौरी। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः॥

स्थूणा, स्त्री, (तिष्ठतीति। स्था+"रास्नासास्नास्थूणाबीणाः।" उणा० ३।१५। इति नप्रत्ययेन साधुः।) गृहस्तम्भः। खुँटी इति भाषा॥ (यथा, साहित्यदर्पणे। ३। १७२।

"वृद्धोऽन्धः पतितेव मञ्चकगतः स्थूणावशेषं गृहं
कालोऽभ्यर्णजलागमः कुशलिनी वत्सस्य
वार्त्तापि नो।
यत्नात् सञ्चिततैलबिन्दुघटिका भग्नेति पर्य्याकुला
वृद्धा गर्भभरालसां निजबधूं श्वश्रूश्चिरं
रोदिति॥")

शूर्म्मी। लौहप्रतिमा। इत्यमरः। ३। ३।५०॥

स्थूमः, पुं, दीप्तिः। चन्द्रः। इति केचित्॥

स्थूरः, पुं, (तिष्ठतीति। स्था+"स्थः किच्च।" उणा० ५। ४। इति उरन्।) वृषः। इति संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः। मनुष्यः। इति सिद्धान्तकौमुदी॥

स्थूरी, [न्] पुं, साहश्येन स्थूरो वृषोऽस्यास्तीति। इनिः।) खरवृषभवत् पृष्ठेन भारवाहकोऽश्वः। पृष्ठेन वहति पृष्ठस्यमपि बाह्यमुपचारात् पृष्ठं तद्वहति वा पृष्ठाः ढघे कादिति यः स्थूल्यते संव्रियते पृष्ठमनया स्थूरा। स्थूल त् क ङ वृंहणे सेमक्रात् सरोरिति अः निपातनात् लस्य रत्वं स्थूरा पर्य्ययणं तस्या इदमिति ष्णे स्थौरं पृष्ठारोपितभारादिकं तदस्त्यस्येति इनि स्थौरी स्थूरी च स्थौरीति स्वामी। इत्यमरटीकायां भरतः॥

स्थूल, त् क ङ वृंहणे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (अदन्तचुरा०-आत्म० अक०-सेट्।) दीर्घौ ङ,अतुस्थूलत्। वृंहणं वृद्धिः। इति दुर्गादासः॥

स्थूलं, त्रि, (स्थूलयतीति। स्थूल+अच्।) उपचितावयवम्। मोटा इति भाषा। तत्पर्य्यायः। पीनम् २ पीवम्३ पीवरम्४। यथा, कुमारे। २। ११।

"द्रवः सङ्घातकठिनः स्थूलः सूक्ष्मो लघुर्गुरुः।
व्यक्तो व्यक्तेतरश्चासि प्राकाम्यं ते विभूतिषु॥")
जड़ः। इत्यमरः। ३। ३। २०३॥ (यथा, महाभारते। १२। ३०५। १६।

"न यः संसत्सु कथयेत् ग्रन्थार्थं स्थूलबुद्धिमान्।
स कथं मन्दविज्ञानो ग्रन्थं वक्ष्यति निर्णयात्॥")

स्थूलं, क्ली, (स्थूल+अच्।) कूटम्। समूहः। इति मेदिनी॥

स्थूलः,पुं,(स्थूलत् क ङ वृंहणे+अच्।) पनसः। इति राजनिर्घण्टः॥ (विष्णुः। इति महाभारतम्। १३। १४८। १०३॥ कन्दविशेषः। रक्तलशुनः। इति केचित्॥ यथा, सुश्रुते। १। ४६। "स्थूलशूरणमाणकप्रभृतयः कन्दा ईषत्कषायाः कटुका रूक्षा विष्टम्भिनो गुरवः कफवातलाः पित्तहराश्च।
माणकं स्वादु शीतञ्च गुरु चापि प्रकीर्त्तितम्।
स्थूलकन्दस्तु नात्युष्णः शूरणो गुदकीलहा॥")

स्थूलकः, पुं, (स्थूल एव। कन्।) तृणविशेषः। उलु इति भाषा। यथा, रत्नमालायाम्।

"सूच्यग्रः स्थूलको दर्भो जूर्णाख्यश्च खरच्छदः॥"

स्थूलकः, त्रि, (स्थूल+स्वार्थे कन्। यद्वा, स्थूलप्रकार इति। "स्थूलादिभ्यः प्रकारवचने कन्।" ५। ४।३। इति कन्।) स्थूलः। स्थूलशब्दात् स्वार्थे कप्रत्ययेन निष्पन्नः॥

स्थूलकङ्गुः, पुं, (स्थूलः कङ्गुः।) वरकधान्यम्। इति राजनिर्घण्टः॥

स्थूलकणा,स्त्री, (स्थूला कणा यस्याः।) स्थूलजीरकः। इति राजनिर्घण्टः॥

स्थूलकण्टकः,पुं,(स्थूलाः कण्टका यस्य।)जालवर्व्वूरः। इति राजनिर्घण्टः॥

स्थूलकण्टकिका, स्त्री, (स्थूलाः कण्टका यस्याः। ततः कापि अत इत्वम्।) शाल्मलिवृक्षः। इति शब्दचन्द्रिका॥

स्थूलकण्टा,स्त्री,(स्थूलः कण्टो यस्याः।) बृहती। इति राजनिर्घण्टः॥

स्थूलकन्दः, पुं, स्थूलः कन्दः।) रक्तलशुनः। (यथा, सुश्रुते। १। ४६।

"स्थूलकन्दस्तु नात्युष्णः शूरणो गुदकीलहा॥")
शूरणः। हस्तिकन्दः। माणकन्दः। इति राजनिर्घण्टः॥

स्थूलकाष्ठधक्, [ह्] पुं (स्थूलकाष्ठं दहतीति। दह+क्विप्। स्थूलकाष्ठस्य धक् इति वा।) बृहत्काष्ठाग्निः। तत्पर्य्यायः। स्कन्धानलः २। इति जटाधरः॥

स्थूलकाष्ठाग्निः,पुं,(स्थूलकाष्ठस्य अग्निः।)बृहत्काष्ठानलः। तत्पर्य्यायः। स्कन्धाग्निः २। इति हारावली॥

स्थूलचेड़ः, पुं,। (स्थूलः चेड़ः।) बाणः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

स्थूलचञ्चुः, पुं, (स्थूला चञ्चुरिव शिखा यस्य।) महाचञ्चुशाकः। इति राजनिर्घण्टः॥

स्थूलचापः, पुं, (स्थूलश्चापः।) तूलपरिष्कारार्थधनुः। इति शब्दरत्नावली॥ तूलचाप इति साधुपाठः॥

स्थूलजीरकः, पुं, (स्थूलो जीरकः।) जीरकभेदः। कालजिरा इति वङ्गभाषा। मगरेला इति कलौञ्जी इति च हिन्दीभाषा। तत्पर्य्यायः। दिव्या २ उपकुञ्चिका ३ काला ४ पृथ्वी ५